

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Præjudiciel — Markkinaoikeus — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s.114) — kontrakt mellem en kommune og et selvstændigt privat selskab om oprettelse af et fællesforetagende, som skal tilhøre dem med lige store andele, og hvortil der skal ske en overdragelse af deres respektive aktiviteter vedrørende sundhed og trivsel på arbejdspladsen — kontrakt hvorved kommunen og det private selskab forpligter sig til i en overgangsperiode hver for deres medarbejdere at købe tjenesteydelserne vedrørende sundhed og trivsel på arbejdspladsen hos det nye fællesforetagende

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at når en ordregivende myndighed indgår en kontrakt med et privat selskab, der er uafhængigt af denne myndighed, om stiftelse af en fælles virksomhed, der antager form af et aktieselskab, hvis formål er at levere tjenesteydelser inden for sundhed og trivsel på arbejdspladsen, skal den ordregivende myndigheds tildeling af kontrakten vedrørende levering af sådanne tjenester til dens egne medarbejdere, som i værdi overstiger den tærskel, der er fastsat i dette direktiv, og som kan udskilles fra kontrakten om oprettelse af dette selskab, ske under overholdelse af det nævnte direktivs bestemmelser, som finder anvendelse på tjenesteydelser omfattet af direktivets bilag II B.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Omalet NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel — Belgien)

(Sag C-245/09) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — entreprenør etableret i en medlemsstat — anvendelse af medkontrahenter etableret i samme medlemsstat — rent intern situation — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2011/C 63/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Omalet NV

Sagsøgt: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidshof te Brussel — fortolkning af artikel 49 EF — sociallovgivning — entreprenør hjemmehørende i Belgien, der benytter medkontrahenter, der er etableret i samme medlemsstat, men som ikke er registreret hos de nationale myndigheder — spørgsmål om anvendelse af artikel 49 EF

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) ved afgørelse af 25. juni 2009 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Premis Medical BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Haarlem — Nederlandene)

(Sag C-273/09) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 729/2004 — tarifiering af varen »rollator« i den kombinerede nomenklatur — pos. 9021 — pos. 8716 — berigtigelse — gyldighed)

(2011/C 63/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Haarem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Premis Medical BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Haarlem — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 113, s. 5) — ortopædiske artikler eller anordninger, der er bestemt til at afhjælpe en defekt eller et svækket organ, som omhandlet i position 9021 i den kombinerede nomenklatur — rollatorer, der er bestemt til at hjælpe bevægelseshæmmede personer

Konklusion

Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur, som ændret ved en berigtigelse offentliggjort den 7. maj 2004, er ugyldig, dels i det omfang berigtigelsen udvider anvendelsesområdet for den oprindelige forordning til rollatorer, der består af et stativ af aluminiumsrør

med fire hjul, hvoraf de to forhjul er drejelige, håndtag og bremses, og som er udformet til at hjælpe gangbesværede mennesker, dels i det omfang den tariferer disse rollatorer i underposition 8716 80 00 i den kombinerede nomenklatur.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Scotland), Edinburgh — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-277/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — ret til fradrag — erhvervelse og brug af køretøjer til leasingtransaktioner — forskelle mellem to medlemsstaters skatteordninger — forbud mod misbrug)

(2011/C 63/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: RBS Deutschland Holdings GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Session (Scotland), Edinburgh — fortolkning af artikel 17, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — transaktioner som alene er foretaget for at opnå en skattemæssig fordel — et tysk datterselskab af en bank i Det Forenede Kongerige leverer tjenesteydelser bestående i leasing af biler i Det Forenede Kongerige

Konklusion

1) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal artikel 17, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan nægte en afgiftspligtig person fradrag af indgående moms betalt ved erhvervelsen af goder i denne medlemsstat, hvis disse goder er blevet anvendt til leasingtransaktioner udført i en anden medlemsstat, blot fordi de udgående transaktioner ikke har givet anledning til betaling af moms i den anden medlemsstat.

2) Princippet om forbud mod misbrug er ikke til hinder for retten til fradrag for merværdiafgiften i henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, vælger at lade sit datterselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, udføre transaktioner vedrørende leasing af goder til et tredje selskab, der er etableret i den første medlemsstat, med det formål at undgå, at merværdiafgiften forfalder for betalingerne for disse transaktioner, der i den første medlemsstat klassificeres som tjenesteydelser ved udlejning udført i den anden medlemsstat og i den anden medlemsstat klassificeres som levering af goder udført i den første medlemsstat.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-304/09) (¹)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte til fordel for nyligt børsnoterede selskaber — tilbagesøgning)

(2011/C 63/11)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, E. Righini og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri og P. Gentili, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2006/261/EF af 16. marts 2005 om Italiens støtteordning C 8/2004 (ex NN 164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber [meddelt under nummer K(2005) 591] (EUT L 94, s. 42)

Konklusion

1) Idet Den Italienske Republik ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de forholdsregler, der er nødvendige med henblik på at ophæve den støtteordning, der blev erklæret ulovlig og uforenlig med det fælles marked ved Kommissionens beslutning 2006/261/EF af 16. marts 2005 om Italiens støtteordning C 8/2004 (ex NN 164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber, og med henblik på at tilbagesøge den støtte, der blev tildelt i medfør af denne ordning, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og i henhold til artikel 2, 3 og 4 i nævnte beslutning.